

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets direktiv om miniminormer för när medborgare i tredje land och statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning"

(KOM(2001) 510 slutlig – 2001/0207 CNS)

(2002/C 221/11)

Den 15 november 2001 beslutade rådet att i enlighet med artikel 63 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovan nämnda förslag.

Sektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 13 maj 2002 (föredragande: An Le Nouail-Marlière).

Vid sin 391:a plenarsession den 29–30 maj 2002 (sammanträdet den 29 maj) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 105 röster för, 2 emot och 1 nedlagd röst.

1. Inledning

1.1. Kommissionens förslag ingår i en rad förslag till direktiv – som ESK håller på att behandla – med målsättningen att skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem. Det syftar till att genomföra fördragets artikel 63, handlingsplanen från Wien, punkt 14 i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors och relevanta delar av den resultattavla som lades fram för rådet och parlamentet i november 2001.

1.2. Förslaget till direktiv skall utgöra ett grundläggande redskap för att öka effektiviteten i de nationella asylsystemen och trovärdigheten i det gemensamma europeiska asylsystemet. Flyktingstatusen fastställs i Genèvekonventionen från 1951, som ändrades genom New York-protokollet från 1967, och i Dublinkonventionen som trädde i kraft den 19 augusti 1997, där det fastställs vilken europeisk medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.

1.3. När det gäller harmoniseringen av asylpolitiken har kommissionen redan lagt fram en rad förslag som ESK har utarbetat yttranden om: "Förslag till rådets direktiv om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus" (september 2000), "Förslag till rådets direktiv om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna" (april 2001) och "Förslag till förordning för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan" (juli 2001).

1.4. Detta förslag syftar till att fastställa en gemensam status för flyktingar från tredje land och statslösa personer samt gemensamma normer avseende deras rättigheter i Europeiska unionen.

1.4.1. Förslaget omfattar även fall där förföljelsen av flyktingar härrör från organisationer eller från aktörer som inte företräder staten i situationer där en stat inte tillhandahåller ett effektivt skydd. Kommissionen påpekar att man genom detta tillvägagångssätt följer praxis i flertalet av EU:s medlemsstater, där man anser att om fruktan för förföljelse är välgrundad är det irrelevant varifrån den härrör.

1.4.2. I förslaget anges dock att den asylsökande kan avvisas om en annan del av territoriet i det land varifrån han eller hon kommer kan betraktas som säker.

1.4.3. I förslaget tar man även upp det särskilda problemet avseende kvinnor och barn. Förslaget innehåller särskilda bestämmelser för bedömningen av deras behov och ålägger medlemsstaterna att tillhandahålla särskild medicinsk eller annan hjälp till dem som varit offer för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

1.5. Det bör noteras att kommissionen beslutat att låta miniminormerna för att bevilja och återkalla flyktingstatus ingå i samma dokument som normerna för subsidiär skyddsstatus.

1.6. I förslaget behandlas däremot inte förfarandena för att bevilja och återkalla flyktingstatus eller subsidiärt skydd.

1.7. Förslaget återspeglar det faktum att asylsystemet bör grundas på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, dvs. att principen om "non-refoulement" upprätthålls. Det kompletteras av åtgärder som innebär att subsidiärt skydd beviljas personer som inte faller inom konventionens tillämpningsområde men som trots det behöver internationellt skydd.

1.8. Kommissionen antyder att förslaget syftar till att harmonisera medlemsstaternas tillämpning av asylrätten och vill genom förslaget minska möjligheterna att missbruka asylsystemet (s.k. asylum shopping enligt vilket de asylsökande utnyttjar de mest fördelaktiga systemen).

1.9. Genom detta direktivförslag vill kommissionen uppnå följande målsättningar:

- Upprätta miniminormer för vilken rättslig ställning och vilka kvalificeringskrav som skall gälla för personer som söker internationellt skydd i syfte att uppnå flyktingstatus eller komma i åtnjutande av subsidiärt skydd.
- Se till att alla medlemsstater tillhandahåller en lägsta skyddsnivå för dem som verkligen behöver internationellt skydd och minska skillnaderna mellan medlemsstaternas lagstiftning och praxis på dessa områden som ett första steg mot fullständig harmonisering.
- I möjligaste mån hindra att personer som söker internationellt skydd flyttar vidare till andra medlemsstater enbart på grund av skillnader i reglerna om erkännande av flyktingsstatus och beviljande av subsidiärt skydd.
- Garantera en hög skyddsnivå för dem som behöver det, och samtidigt förebygga missbruk av rätten att söka asyl – eftersom det underminerar hela systemets trovärdighet – och ta hänsyn till svårigheten att skilja mellan ekonomiska invandrare och asylsökande.

1.10. I förslaget till direktiv, som är indelat i sju kapitel, behandlas successivt förslagets mer allmänna aspekter, det internationella skyddets generella karaktär, villkoren för att bevilja flyktingstatus, subsidiär skyddsstatus, medlemsstaternas lägsta skyddsnivå för personer som beviljats internationellt skydd samt regler som gör det möjligt att säkerställa ett fullständigt genomförande av direktivet.

2. Allmänna bestämmelser

2.1. Fastställande av miniminormer

2.1.1. Ansökningar om skydd, oavsett om de grundas på ett av de fem motiv som fastställs i Genèvekonventionen, eller gäller kompletterande eller subsidiärt skydd, är en allmängiltig rättighet. "Miniminormer" kan fastställas under förutsättning att de erkänner, respekterar och skyddar de allmänna grundläggande mänskliga rättigheter som fastställts i internationella överenskommelser om mänskliga rättigheter.

2.1.2. Samtidigt som kommittén stöder kommissionens målsättning att harmonisera och samordna bestämmelserna är det viktigt att de mest välfungerande metoderna som tillämpas i medlemsstaterna bibehålls.

2.2. Erkännande av flyktingstatus

2.2.1. Alla kan ansöka om flyktingstatus, men det är medlemsstaten som avgör om denna erkänns eller inte.

2.2.2. Kommittén välkomnar det förfarande som inlettts för att anta gemensamma bestämmelser om erkännande av flyktingstatus, eller kompletterande skydd.

2.2.3. Kommittén beklagar dock att kommissionen fortfarande talar om beviljande av flyktingstatus, när det i enlighet med första artikeln i Genèvekonventionen endast handlar om att erkänna flyktingstatus på grund av den sökandes situation, oberoende av om medlemsstaten beviljar detta eller inte⁽¹⁾.

2.2.4. Kommittén uppmärksammar att ett förslag till förordning som syftar till att förbättra Dublinkonventionen och dess tillämpning håller på att utarbetas⁽²⁾.

2.2.5. Samtidigt som kommittén betonar att antagandet av gemensamma bestämmelser för att erkänna flyktingstatus eller bevilja subsidiärt skydd är ett steg i riktning mot att förverkliga de målsättningar som ställdes upp av Europeiska rådet i Tammerfors, vill vi påminna om att förfarandet för att fastställa vilken stat som är ansvarig för att pröva en asylansökan får följder för granskningen av ansökan.

2.2.6. Kommittén understryker att antagandet av miniminormer för erkännande av flyktingstatus även bör leda till att frågan om vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan blir mindre avgörande, eftersom den som ansöker om flyktingstatus väljer att göra detta i en viss medlemsstat på grundval av andra kriterier än eventuella skillnader i behandlingen av ansökningar.

2.2.7. I enlighet med vad vi framhållit i ett tidigare yttrande⁽³⁾ anser kommittén att det därmed skulle vara lämpligt att i större utsträckning beakta den ansökandes val av land, med tanke på de kulturella och sociala förhållanden som ligger till grund för valet och som är en avgörande faktor för en snabbare integration.

⁽¹⁾ Rådets resolution av den 20 juni 1995 om minimigarantier vid handläggning av asylärenden, EGT C 274, 19.9.1996, s. 13–17.

⁽²⁾ Se ESK:s yttrande av den 20 mars 2002 om "Förslag till rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat" (föredragande: Sukhdev Sharma).

⁽³⁾ EGT C 260, 17.9.2001, punkt 2.3.4.3 (föredragande: Dario Mengozzi).

2.3. Prövning av ansökningar

2.3.1. I detta sammanhang är det lämpligt att skilja mellan ansökan om internationellt skydd, asylansökan och ansökan om subsidiärt skydd.

2.3.2. Tillfälligt skydd som grundas på ett kollektivt behov behandlas inte i detta förslag eftersom ett beslut redan fattats i denna fråga av rådet den 20 juli 2001. Detta skydd är tidsbegränsat och gäller för stora grupper av personer som behöver tillfälligt skydd⁽¹⁾.

2.3.3. Kommittén stöder kommissionens klargörande att samtliga ansökningar om internationellt skydd skall antas vara asylansökningar, om inte en tredjelandsmedborgare eller statslös person uttryckligen begär en annan typ av skydd (artikel 2 g).

2.3.4. Definitionen av ansökan av subsidiärt skydd som en ansökan "som inte kan antas ha lämnats in på den grunden att sökanden är en flykting i den mening som avses i artikel 1.A i Genèvekonventionen, eller som har lämnats in efter avslag på en sådan ansökan ... förutsätter att ansökan om internationellt skydd antingen har lämnats in och behandlats som en asylansökan – eller har uppfattats och behandlats som en sådan." (artikel 2 i). Det är i detta sammanhang nödvändigt att klargöra eller tillägga att ansökan i sig är subsidiär, men att skyddet kompletterar den flyktingstatus som inte har erkänts i enlighet med artikel 1.A i Genèvekonventionen.

2.3.5. Kommissionen påminner själv om att det finns en prioriteringsregel som föreskriver att man alltid främst skall pröva personens flyktingstatus när ansökan granskas. Det subsidiära skyddet kan inte försvaga det skydd som flyktingstatusen ger. I enlighet med 1951 års konvention inbegriper flyktingstatusen dessutom rättigheter och fördelar som även gäller utanför ett visst territorium och som i vissa fall är mer omfattande.

2.4. Familjemedlemmar (artikel 6)

2.4.1. Kommittén håller med om att medföljande familjemedlemmar skall kunna få samma status som de som ansöker om internationellt skydd.

2.4.2. Här gäller det att skilja mellan respekten för rätten att ansöka om asyl, och det senare skedet när denna ansökan prövas, och då man antingen beviljas eller inte beviljas flyktingstatus och internationellt skydd.

2.4.3. Även om ansökningarna alltid är individuella och måste ligga till grund för en grundlig och enskild prövning, bör genomförandet av subsidiära skyddsnormer inte strida mot bestämmelserna om familjeåterförening. Detta är nödvändigt för att så fort som möjligt återskapa normala och värdiga levnadsförhållanden.

⁽¹⁾ ESK:s yttrande i EGT C 155, 17.9.2001 (föredragande: Giacomina Cassina).

2.5. Kvinnor

2.5.1. Särskilda former av könsrelaterad förföljelse (bland annat könsstympling, påtvingat giftermål, stening på grund av förmodad otrohet, systematisk våldtäkt av kvinnor och flickor som krigsstrategi) bör erkännas som välgrundade skäl till att ansöka om asyl och som legitima skäl till att få asyl i medlemsstaterna, även om detta inte uttryckligen fastställs i 1951 års Genèvekonvention.

2.5.2. Därför bör direktivförslaget innehålla riktlinjer för att integrera ett könsperspektiv i asylansökningarna för att bättre säkerställa att asylsökande män och kvinnor behandlas likvärdigt. Historiskt sett har nämligen män i större utsträckning än kvinnor kunnat motivera en asylansökan på grund av politisk åskådning. Kvinnor kan inte alltid räkna med att skyddas av den stat där de är bosatta när de sätter sig emot de förhärskande sociala normerna.

2.5.3. Könsdimensionen bör även tas i beaktande i prövningen av asylansökningar. Man bör säkerställa att det finns kvinnlig personal med lämpliga kvalifikationer och utbildning som ansvarar för intervjuer och tolkning, konfidentiella intervjuförfaranden, intervjuer utan konfrontation som bygger på öppna frågor som gör det möjligt för kvinnorna att berätta om sina upplevelser om förföljelse i förtroende samt åtgärder för att garantera deras säkerhet. Kvinnor som söker asyl i flyktingmottagningar eller flyktingförläggningar bör även garanteras respekt för privatlivet, tillgång till hälsovård, rätts-hjälp och representation samt rätt att kontakta en icke-statlig organisation för kvinnor eller en icke-statlig organisation som arbetar med asylfrågor.

2.5.3.1. För att förenkla dessa kontakter, bör kvinnorna erhålla listor över icke-statliga organisationer som kan hjälpa dem i detta avseende. Det skulle även vara lämpligt att dessa icke-statliga organisationer underrättas när kvinnor anländer till flyktingmottagningar.

2.5.3.2. Det är ingen vits med att få flyktingstatus om man inte samtidigt omfattas av ett lämpligt skydd. Kvinnor som tvingas prostituera sig är ett tydligt exempel på detta. Det är nödvändigt att de garanteras tillträde till ett anständigt arbete och frihet att gå med i fackföreningar.

2.5.4. Man bör införa hållbara lösningar som t.ex. åtgärder som uppmuntrar asylsökande kvinnor att förvärva kvalifikationer och kompetens under asylförfarandet för att främja deras oberoende och integration i mottagarlandet om deras ansökan beviljas, eller deras återanpassning i hemlandet om ansökan avslås. Detta bör ske utan att påverka möjligheten att genomföra andra åtgärder som anpassats till deras levnadsvillkor och som syftar till att så fort som möjligt återställa normala och värdiga levnadsförhållanden.

3. Särskilda bestämmelser

3.1. Följder av att flyktingstatusen upphör (artikel 13)

3.1.1. Kommittén vill rikta kommissionens uppmärksamhet på att personer som har fått sitt uppehållstillstånd återkallat, men som ännu inte har återfått resedokument och medborgarskap av ursprungslandet, inte längre har vare sig skydd eller giltigt uppehållstillstånd.

3.1.2. Kommittén föreslår att kommissionen ser till att återkallandet av flyktingstatus sker med beaktande av samma kriterier som erkännandet av flyktingsstatus.

3.2. Undantag från möjlighet att få och inneha flyktingstatus (artikel 14)

3.2.1. Kommittén stöder inte den motivering som framförs i punkt 1 a. En sökande som för närvarande får skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än FN:s flyktingkommissariat får därmed skydd av ett organ eller kontor som inte har skrivit under 1951 års konvention och som alltså inte fullt ut kan garantera samma rättigheter som ett erkännande av flyktingstatus skulle innebära.

3.3. Grunderna för subsidiärt skydd (artikel 15)

3.3.1. Kommittén vill understryka att det kan finnas andra grunder än de som nämns här. Det kan dock vara riskabelt att inkludera sådana grunder för subsidiärt skydd som normalt sett täcks av artikel 1 A 2 i Genèvekonventionen⁽¹⁾ Se även handboken för tillämpliga förfaranden och kriterier för bedömningen av flyktingstatus enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll rörande flyktingars rättsliga ställning.

(1) Enligt den nuvarande konventionen skall flyktingstatus beviljas "2) den som till följd av händelser, som inträffat före den 1 januari 1951, och i anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av sin ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politiska åskådning befinner sig utanför det land, vari han är medborgare, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar att begagna sig av sagda lands skydd eller den som, utan att vara medborgare i något land, till följd av händelser som förut sagts befinner sig utanför det land, vari han tidigare haft sin vanliga vistelseort, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar återvända dit."
"Beträffande den som är medborgare i mera än ett land avses med uttrycket 'land vari han är medborgare' varje land, vari han är medborgare; ingen skall anses vara i avsaknad av det lands skydd, vari han är medborgare, därest han utan bärande skäl grundat på berättigad fruktan underlåtit att begagna sig av något av de länders skydd, i vilka han är medborgare."

3.4. Upphörande av subsidiär skyddsstatus (artikel 16)

3.4.1. Man bör förstärka den subsidiära skyddsstatus som kompletterar det skydd som garanteras flyktingar som erkänts som sådana i enlighet med kriterierna i första artikeln, sektion A, i 1951 års konvention. För att detta skall kunna uppnås bör det subsidiära skyddet grundas på relevanta humanitära hänsynstaganden när det gäller behandlingen av personer som söker sådant skydd. Skyddsstatusens upphörande bör alltså inte verkställas hastigt utan tvärtom grundas på samma kriterier som användes när skyddet tilldelades.

3.4.2. Kommittén föreslår att samma formulering används i artikel 16 som i artikel 13.2: Den medlemsstat som har beviljat subsidiärt skydd bär bevisbördan när det gäller att fastställa om en individs behov av internationellt skydd har upphört.

3.5. Upphållstillstånd (artikel 21)

3.5.1. De flyktingar som åtnjuter subsidiärt skydd får enligt förslaget uppehållstillstånd för ett år (i stället för de fem år som tilldelas konventionsflyktingar). Denna princip strider mot en tolkning av Genèvekonventionen som medger individuell bedömning av ett stort antal fall. Man bör endast använda möjligheterna till kompletterande skydd i sådana fall där grunderna för ansökan om internationellt skydd efter individuell prövning inte anses höra hemma bland de grunder som fastställts i Genèvekonventionen. Det finns inget skäl till att denna typ av skydd skulle gälla kortare tid.

3.5.2. Som har nämnts ovan (punkterna 2.3.5 och 3.3.1) bör inte det subsidiära skyddet tillåtas leda till att den rättsliga status som tilldelas flyktingar i enlighet med 1951 års konvention försvagas.

3.6. Resedokument (artikel 23)

3.6.1. När det gäller begränsningar av den fria rörligheten finns det anledning att påpeka att kriteriet "tvingande hänsyn" gäller på samma villkor och utan åtskillnad för såväl flyktingar från tredje land och statslösa som för landets egna medborgare.

3.7. Tillgång till arbete (artikel 24)

3.7.1. Som nämnts i avsnittet om artikel 21 innebär det faktum att skyddet är subsidiärt inte att det är mindre omfattande. De rättigheter i fråga om tillgång till arbetsmarknaden som gäller för flyktingar och medborgare i medlemsstaterna bör också gälla för personer som åtnjuter subsidiärt skydd så snart de tillerkänts detta skydd. Kommittén stöder kampen mot olagligt arbete och understryker risken för social utslagning, lösdriveri och marginalisering för de personer som får asyl utan arbetstillstånd.

3.7.1.1. När det gäller kvinnor som inte får arbetstillstånd i samband med att de tillerkänns skydd innebär detta en ökad risk för att de hamnar i händerna på de organiserade nätverk som sysslar med tvångsprostitution.

3.7.1.2. När det gäller sysselsättning och de integrationsbestämmelser som behandlades i punkt 3.9 vill kommittén påminna om att flyktingmottagning och socialt stöd (solidaritetsfonder, föreningsåtgärder, mottagande i skolor, boende osv.) är frågor som direkt hanteras av regionala och lokala myndigheter (städer, regioner).

3.8. Fri rörlighet (artikel 30)

3.8.1. Personer som tilldelats flyktingstatus av en medlemsstat eller som åtnjuter subsidiärt skydd bör ha rätt att röra sig fritt även i andra medlemsstater.

3.8.2. Kommittén påminner om att den flykting eller person som åtnjuter subsidiärt skydd när skyddet eller flyktingstatusen erkänts överlämnar sitt pass till den mottagande staten under den period som skyddet eller asylén gäller. Eftersom de sorterar under den skyddsgivande statens ansvarsområde, bör de ha rätt till fri rörlighet inom EU på samma villkor som landets medborgare ⁽¹⁾.

3.9. Tillgång till integrationsfrämjande åtgärder (artikel 31)

3.9.1. Här finns det skäl att anföra samma synpunkter som i fråga om artiklarna 21 och 24 (uppehållstillstånd och tillgång till arbete). EESK frågar sig varför de som redan har beviljats och åtnjuter subsidiärt skydd måste vänta ett år sedan detta skydd beviljats för att få del av integrationsfrämjande åtgärder som anpassats till deras behov, t.ex. i fråga om arbete, utbildning, vård eller social trygghet. Till detta kan man också lägga åtgärder som anpassats till sådana personers språkliga och kulturella behov. (De måste så fort som möjligt kunna återgå till ett normalt och värdigt liv).

3.10. Frivilligt återvändande (artikel 32)

3.10.1. EESK stöder tillgången till program för frivilligt återvändande, men vill betona de nära samband som finns mellan utarbetandet av kortfristiga återintegreringsprogram i ursprungsländerna och hållbar utveckling. Hållbar utveckling utgör det bästa sättet att garantera fred, säkerhet och stabilitet bland befolkningen. Personer vars ansökan har avslagits och

personer som erhållit flyktingstatus men i något skede väljer att återvända frivilligt har särskilda behov som – med tanke på återvändandet till ursprungslandet – i större utsträckning bör beaktas i utformningen av EU:s politik för hållbar utveckling och samarbete.

3.11. Personal och resurser (artikel 34)

3.11.1. EESK ställer sig bakom att personal vid "myndigheter" och "andra organisationer" som skall genomföra föreliggande direktiv skall få en grundutbildning innan de åläggs dylika uppgifter. Kommittén vill också lägga till behovet av fortbildning eller specialisering för alla skeden i handläggningen av en ansökan. Detta skulle särskilt gälla t.ex. mottagandet av kvinnor som fallit offer för våldtäkt eller sexuellt våld samt minderåriga som inte åtföljs av någon ansvarig vuxen, eller förebyggande av "värkning" av personer som lätt faller offer för smugglare eller sutenörer.

4. Slutbestämmelser

4.1. Ras

4.1.1. EESK stöder den princip om icke-diskriminering som ingår i förslaget slutbestämmelser och rekommenderar kommissionen att beakta EU:s ståndpunkt i denna fråga vid världskonferensen mot rasism, främlingsfientlighet och intolerans samt den ståndpunkt som utrikesminister Louis Michel företrädde under det belgiska rådsordförandeskapet då han införde Europaparlamentet konstaterade att det nu är bevisat att alla teorier som syftar till att urskilja olika människoraser är falska ur vetenskaplig synvinkel. Han sade vidare att EU önskar att språkbruket i frågan återspeglar denna utveckling och att man bör undvika begrepp som underförstår en uppdelning i olika raser. EU:s mål är inte att förneka den mänskliga mångfalden, utan helt enkelt att värdesätta människoartens enhet och därmed kämpa mot moderna former av rasism som stöder sig på detta slag av uppdelning. Till följd av vissa staters starka motstånd har det dock inte varit möjligt att föra detta resonemang framåt i någon större omfattning. Slutligen konstaterade Louis Michel att EU har ombetts att uttala sin principiella ståndpunkt i frågan i ett avslutande inlägg som skall publiceras i konferensrapporten ⁽²⁾.

4.1.2. Många flyktingar eller asylsökande har flytt p.g.a. nationell eller etnisk diskriminering och kan ibland jagas från land till land till följd av samma slag av diskriminering som varit orsaken till deras ansökan om skydd.

⁽¹⁾ Se ESK:s yttrande om "Förslag till rådets direktiv om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rättsliga ställning", EGT C 36, 8.2.2002, CES 1321/2001 (föredragande: Pariza Castaños).

⁽²⁾ Anförande av Louis Michel inför Europaparlamentet den 2 oktober 2001: Referat från Durbankonferensen.

4.1.3. EESK hänvisar till sin ståndpunkt i ett tidigare yttrande om kommissionens meddelande om ett gemensamt asylförfarande⁽¹⁾ och rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 mars 1996⁽²⁾. I denna ståndpunkt ges t.ex. erkänsla för nationalitet i vid bemärkelse, oberoende av medborgarskap men inklusive betydelsen av släktskap.

4.1.4. EESK uppmanar kommissionen att man vid utarbetandet av förslag skall framhålla EU:s ståndpunkter i internationella sammanhang.

5. Slutsatser

5.1. EESK stöder kommissionens initiativ och välkomnar särskilt följande inslag:

- Att personer som beviljats flyktingstatus eller subsidiärt skydd får rätt till samma bemötande som unionsmedborgarna i fråga om arbete, tillträde till utbildning, social trygghet och tillträde till hälsovård och psykologisk vård, utan att detta påverkar åtgärder som är mer gynnsamma i förekommande fall.
- Att begreppet subsidiärt skydd används för ett utvidgat skydd för personer vars motivering till asylansökan inte

(1) ESK:s yttrande i EGT C 260, 17.9.2001 (föredragande: Dario Mengozzi).

(2) EGT L 63, 13.3.1996, s. 2–7.

faller inom ramen för Genèvekonventionen och som trots detta är i behov av internationellt skydd med hänvisning till principen om "non refoulement".

- Att tillämpningsområdet för skyddet utvidgas till att omfatta offer för förföljelser från organisationer eller från aktörer som inte företräder staten.

5.2. EESK anser dock att vissa aspekter i förslaget behöver revideras i syfte att uppnå såväl den nivå som fastslagits gällande principerna för internationellt skydd som de mål som uppställdes av Europeiska rådet i Tammerfors.

5.3. Efter de tragiska händelserna den 11 september tenderar ivern för större säkerhet att underminera ett klimat av tolerans, acceptans och medkänsla. Detta påverkar de europeiska flykting- och invandrarmyndigheternas handlande samt andan och innehållet i EU-lagstiftningen. Kommittén anser att skyddet av flyktingar, asylsökande och personer som söker internationellt skydd är humanitärt sett berikande i vår tid av globalisering. Det krävs en balans mellan den territoriella säkerheten och befolkningarnas säkerhet. Kommittén är förvisad om att en strategi på medellång sikt för en starkare solidaritet mellan EU-medborgare å ena sidan och flyktingar och asylsökande å den andra är en av de mest effektiva investeringarna för att EU skall förbli en plats för frihet, rättvisa och välbefinnande för förtvivlade personer i världen som inte har något hopp, någon rättvisa eller någon frihet i sina hemländer.

Bryssel den 29 maj 2002.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS